

Tractatus De// Beneficiis// Amplissimus,// Et Doctissimus

Garcia, Nicolaus

Coloniae Allobrogvm, 1618

§. 1. An d. executores possint alteri subdelegare, & an sint meri, vel mixti,
& quamdiu duret eorum potestas.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-98538](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-98538)

- quod executio gratiæ ab vno ex executoribus datis cum clausula, quod si non omnes, facta non constitutio de impedimen. alterius t̄ valet, dummodo postea de illo confitet quod non solum in beneficialibus, sed etiam in aliis deleg. cum d. clausula procedere tenet Felin. in d. cap. sciscutatus numer. 12. ver. sed dicat regular. & numer. 14. in princ. & additiones dict. decisi. 4. de officio deleg. in nouis ex ratione de qua per eos, ibi.
- 94 Facit etiam decisi 36. de preben. in antiquis quæ ait quod valet prouisio facta ab executore Beneficio vacante, licet ignoretur vacatio sequitur Francus in cap. suscepimus, sub. n. 10. de rescript. in 6. & Felin. supra.
- 95 Nihilominus tamen in proposito contrarium est verius, vt videtur tenere Rota in decisi. supra relata 5. dubio nu. 61. & Zechus de beneficiis & pension. Eccles. cap. 9. num. 8. nam licet non agitur de consolidanda iurisdictione, seu accrescendo exercitio, vt in dicto casu de executoribus, seu delegatis datis cum clausula, quod si non omnes, sed de danda iurisdictione & potestate, quæ non datur nisi sub conditione si prius fuerit negligens, & infra triginta dies non contulerit, & ideo de ea debet prius constare. Felin. d. n. 12. versic. 1. quando verificatio Anton. Gabr. de executione rei iudicata conclu. 3. num. 19. qui tamen plures male allegat.
- 96 Non tamen requiritur quod secundus t̄ executor requiratur primum, & ei terminus assignetur ad exequendum, & quod eum citet, quicquid dicat Flores quæstion. quarta numero 65. & sequenti, sed sufficit quod ex actis quæ transmitti mandabit confitet de præsentatione literarum, & requisitione facta per partem, & executio non appareat facta, &c.

§. 1.

An d. executores possint alteri subdelegare, & an sint meri, vel mixti, & quamdiu duret eorum potestas.

SVMARIA.

- AN executores, maxime literarum, in forma dignum, possint alteri subdelegare, & committere vices suas in totum, vel in parte, præsertim quoad examen? an. 97. Resoluitur affirmat. & per clausulam super quoniam consentiam omeramus, non prohiberi subdelegationem, &c.
- Similiter in dispensationibus matrimonialibus, non obstante ista clausula, poterit ordinarius alteri informationem committere super veritate precum, licet non ipsam dispensat. n. 105.
- An dicti executores sint meri, an mixti. a numero 106. Resoluitur esse meros, nisi adsit intrusus, vel compareat contradiclor, & cetera. Sic etiam iudices compulsores, remissoria inhiibitores sequestratores & liquidatores, qui possunt esse in dignitate non constituti.
- Si adeest intrusus, vel compareat contradiclor, sunt mixti executores, & debent assumere partes indicis, ac diffinire sententiarum n. 110. Præsertim stante clausula, vocatis vocandis num. 111. & sic ab illis datur appellatio suspensiva numer. 112. cum sequentibus vt po-

nuntur resolutiones Rota, & clausula contradiclor res appellacione postposita compescendo, solum habet locum contra contradiccentes de facto, non de iure, numero 115. & a numero 125. ponuntur decisiones Rotæ.

Quod tradit Flam. Parisius resignantem, reservata pensionem, non posse impedire resignatarium ne capiat possessionem Beneficii, & possessionem per eum captam pendente appellacione interposita a resignante, non esse attentatam, & accipiendum est quando resignans impedit de facto resignatarium, & sine causa ne capiat possessionem, & in appellacione interposita a resignante, qui nunquam comparuit coram executore, & cap. num. 133. aut quando comparuit opponendo exceptionem frivolum. numer. 134. & seqq. ubi ponuntur resolutiones Rotæ.

Improbatur quod ait Flores non debere audiri resignantem comparentem coram executore & contra resignationem opponentem. n. 138.

Ponitur resolutio signaturæ iustitiæ, & quod quando appellatur ab executore literarum signaturæ supplicati o sine præiudicio executionis literarum, cum non constet de iur. possessoris, & c. nu. 139. Et ponit doctrina Goncal. circa hoc n. 140.

Si possessio Beneficii sit vacans, non tenetur executor aliquem citare, nec assumere partes indicis, & ideo ab eo non potest appellari. n. 141. etiam stante clausula, vocatis vocandis, & c. a stante clausula, citato N. n. 142. Si tamen compareat legitimus contradiclor, debet eum audire. n. 143. etiam si compareat post datum decretum, seu mandatum possessionis, dummodo realiter non sit capta n. 144. Sed post captam possessionem deberet recurrere ad ordinarium, & coram eo contra possessionem agere. n. 145.

Quamdiu duret potestas dictorum executorum, quibus mandatur vt prouideant in possessionem Beneficii inducant, & defendant inductum, & c. facientes eum ad Beneficium admitti, sibi que de fructibus responderi a n. 146. resoluitur, quod quamdiu non est facta executio, duret ista potestas, etiam post annum a sententia lata contra intrusum, seu contradiclorem, licet secus sit in delegato ad causam principaliter, data vero possessio. non est finitum eius efficitur, donec habeat fructus, & cetera.

Quando prouisus semel fuit inductus in possessionem plene quanto tempore duret potestas executorum, & effectus illius clausule ad illi defendendum si in possessione turbetur a n. 151. Referuntur opiniones doctorum, & resoluitur quod si aliquandiu pacifice possedit expirat eius potestas, & intra annum, & c.

OC Tauro dubitatur, an dicti executores maxime, 97.

t̄ literarum in forma dignum, possint alteri subdelegare, & committere vices suas in totum vel in parte præsertim quoad examen? In quo videbatur dicendum, t̄ quod licet regula sit executores gratiarum posse aliis committere vices suas, nisi sint dati ad prouidendum Ecclesiæ, non expressa certa persona, vt in cap. is cui, de officio deleg. in 6. & in Clem. unica eodem tit. ubi Doctor. Staphil. de formis mandatorum de prouiden. vers. 10. & vlt. Gom. de mandatis de prouiden. nu. 34. Rebut. in praxi tit. de forma. & declaratione nouæ prouisionis verb. quatenus ipse, vel duo, & Flam. Paril. lib. 8. q. 7. n. 157.

Tamen in literis in forma dignum, cum t̄ apponatur clausula, Si per diligentem examinationem tu ad hoc idoneum esse reperiis, super quo conscientiam tuam o-

neramus, &c. non videtur executor posse alij committere vices suas saltem quoad examen propter dictam clausulam, super quo conscientiam tuam oneramus, per quam censetur electa industria personæ, & prohibita subdelegatio, vt tenet Bald. in c. si pro debilitate de officio deleg. nu. 6. Imola in c. fin. §. 1. eodem tit. Alexand. in l. a iudice. C. de iudiciis, & in l. more, ff. de iurisdictione omnium iudicum, Ias. in d. l. a iudice, num. 11. limita. 5 & additio magna Felin. in cap. pastor. de officio deleg. & repertorium eiusd. Felin. verb. deleg. Papa limi. 5.

100 Nihilominus tamen verius existimo dictos executores posse alteri committere vices suas, etiam quoad examen, prout videtur praxi receptum, non obstante d. clausula, Super quo tuam conscientiam oneramus, quia per eam non censetur electa industria personæ, nec prohibita subdelegatio, sed potius sonat in monitionem, & excitationem, vt tenet Abb. in d. c. ultim. §. 1. de officio deleg. numero 7. & in cap. cum in veteri in princip. de electione, & Felin. d. §. nu. 2. Ange. in authen. ad hoc. C. de iudiciis, qui dicit ita fuisse obtentum, Paul. de Castro in d. l. a iudice, numero 8. Nauarr. in terminis, consi. 6. de officio delegati, Flores etiam in terminis, quæst. 4. a num. 69. Marc. Ant. Genuen. cap. 83. numero 5. Graffius in decisio. 9. aureis casuum conscientie, lib. 1. cap. 13. num. 19. Qui tamen ibi, & num. 17. male ait secus esse quando proprium nomen exprimitur, & Zechus de republica Ecclesiastica cap. 22. de iudice delegato sub numero 9. 4. limitatione, & Thom. Sanchez de matrimon. libro octauo disput. 27. numero 43. etiam in terminis, qui tamen secus male vult vbi ea verba diriguntur personæ nominatæ.

101 Et ita in terminis tenuit maior pars dominorum de Rota, vt in dec. 18. de cōessione prabendæ, alias 443. in nouis, & Rota de i. 63. de concessio. praben. in antiq. & in vna Region. Hospitalis 26. Maij 1580. coram D. Cantuio quæ est 2. par. diuersorum, decisio. 130. vbi n. 4. dicitur cum Abb. & Felin. sup. & d. decisio. 18. Quod

102 tunc non potest fieri subdelegatio, quando decisio negotij est commissæ conscientie alicuius dicendo, conscientie tuæ committimus, seu decidas secundum conscientiam tuam, at secus quando est clausula, super quo tuam conscientiam oneramus, quia tunc censetur adiecta in vim executionis, vel monitionis, &c.

103 Et censuit etiam in terminis S. Congreg. & Concilij his verbis, Episcopus cui commissum est examen per literas Apostolicas alicuius, qui Benef. simplex obtinuit poterit illud delegare, non obstante quod fuerit in literis eius conscientia onerata.

104 Quod non solum procedit in Beneficiis & simplicibus, sed etiam in parochialibus in quarum literis dicitur, Ac per diligentem examinationem per te adhibitis examinatorebus in diocæsana synodo deputatis, &c. faciendam, &c. Adhuc enim poterit Ordinarius, cui est commissæ executio sub ista forma, committere, & subdelegare alteri examinationem, faciendam tamen cum examinatorebus synodalibus &c. nam illa verba per te, &c. non excludunt subdelegationem, sed ponuntur ad significandum examen faciendum esse non solum per executores, sed etiam cum examinatorebus synodalibus, &c.

105 Vnde infertur ad dispensationes & matrimoniales quæ committuntur Ordinariis cum clausula, discretioni tua, de qua in his specialem in domino fiduciam obtinemus, per Apostolica scripta mandamus quatenus deposita per te omni spe cuiuscumq; muneris aut præmij,

etiam sponse oblatis, a quo te omnino abstinere debere monemus, de præmissis te diligenter informes, & si per informationem repereris preces veritate nisi super quo tuam conscientiam oneramus, tunc dispenses, &c. Quod non obstante ista clausula poterit Ordinarius alteri informationem committere, vt fieri solet, & practicatur, & docet Thom. Sanchez sup. dicens tamen quod non poterit committere ipsam dispensationem, ex Innocen. in cap. fin. de officio deleg. & ibi Abb. §. fin. numero 6.

Nono dubitatur, an dicti executores sint meri, an mixti? In quo dicendum est esse meros executores, nisi adsit intrusus, vel compareat contradictor, & ideo in eis non habet locum dispositio cap. statutum, de rescript. in 6. & possunt subdelegare simplici clerico in dignitate non constituto, quamuis de stilo Cancellariæ, executores non dentur nisi in dignitate constituti. Rota decisio. 29. de rescript. in nouis, & dec. 55. de concessio. praben. in antiquis, & 7. de rescript. in antiquioribus, nisi ex forma rescripti, seu mandati teneantur assumere partes iudicis, vt quia adest clausula, vocatis vocandis, Rota decisio. 30. de rescript. in nouis, Gomezius in c. statutum de rescript. in 6. numero 75. 76. & 77. quicquid dicant Nauar. in c. cum contingat de rescript. secunda causa nullitatis, & Flores, quæst. 4. numero 2. 3. & 71.

Nec obstat quod habeant iurisdictionem, & 107 possunt excommunicare, &c. quia ea principaliter est ad exequen. gratiam, & compellendum non parentes, non ad causam, cum non dentur principaliter ad cognoscendum, & iudicandum inter partes, etiam quandoque secundo habent assumere partes iudicis, Rota ibi. Sicut etiam iudices compulsores & possunt esse in dignitate non constituti, quamuis ipsi citent testes, deferant iuramenta super recognitione, compellant, & excommunicent, & faciant actus iuridicos, Achil. dec. 54. Puteus 192. li. 3. additio. dec. 30. de rescript. in nouis. Mand. de commissio. commissio. 16. 9. 7.

Et idem est in iudiciis remissoriæ, quamuis contradicat & Seuerolus de remission. capite 29. numero 0. clauo, & in inhibitionibus, & iudiciis sequestratoribus & liquidatoribus, & ita in iudices compulsores, sequestratores, liquidatores, &c. deputantur a Rota etiam in specie, & nominatim personæ in dignitate non constitutæ.

Si vero adest intrusus, vel comparet contradictor legitimus, & sunt mixti executores, & debent assumere partes iudicis, ac iudicialiter procedere cum causæ cognitione, ac quicquid dicat Flores d. quæst. 4. numero 35. 42. 44. & 59. & quæst. 12. a numero 9. & 17. diffinitive sententiare, iuxta notata per Doct. communiter in capite fin. de præsump. vbi Butrius numero 7. Abb. ex numero 11. ad 15. & Felin. ex numero 16. 24. 27. 33. & 34. Beroius cons. 13. vol. 1. Flam. Paris. lib. 11. 9. 10. num. 15. 21. 33. & 34. Marc. Anton. Genuen. dict. capite 83. numero 4. Rota in Pamphilon. Beneficij de Allo de anno 1576. quæ habetur 2. par. diuersorum decisio. 35. & in Piscien. seu nullius Cap. de anno 1578. quæ habetur 1. part. decisio. 202. Præsertim stante d. clausula vocatis vocandis. & Cardin. co. si. 63. & 94. Felin. in cap. pit. exhibita, numero quarto de iudiciis, & in cap. de cetero, numero decimo de re iudica. & in dict. cap. fin. numero 23. Staphil. §. forma mandati de prouid. numero 6. clauo, additio Rotæ decisio. 12. de officio delegati. in nouis numero 2. Marches de commissio. 2. part. cap. 3. de commissio. appel. ex 21. Gom. in c. statutum de rescript. in 6. n. 77.

114 Et sic secundum eos ibi illis datur appellatio suspensiva, nam ab executore mixto recte appellatur, gloss. in cap. pastoralis. §. quia vero vers. sed an mixto de offic. deleg. Staphil. 9. forma mandati de prouid. num. 3. Bellonus consil. 30. Rota in vna Lucana infra add. 9 par. cap. 4. num. 18. & in vna Fauen. parochialis de anno 1592. coram D. Pamphil. in quadam dixerunt, Executorem literarum Apostolicarum, cum sit mixtus, debere assumere partes iudicis contra possessorem, ex Felin. & aliis in d. cap. fin. Præsertim si ante clausula, vocatis vocandis, & ab illo dari appellationem. Quia non debet quis dimittere suam possessionem ad verbum executoris, & eius potestatem solum esse contrarietates de facto. Rebuff. in praxi in forma nouæ prouisionis, verb. contradictor. & fuisse resolutum in aliis causis, & ideo omnia gesta per illum pendente termino ad appellandum, vel post appellationem esse attentata, nec ob stare quod pronisus sit subrogatus, etiam quoad possessionem defuncti, quia cum non sit ius, non habet effectum subrogatio cum non sit iustificata, Vitalis in Clemen. 1. de præben. Mohed. decis. 160. præsertim contra habentem prouisionem Apostolicam, ut fuit dictum in causa Burgen. de Pancoruo, & cetera.

Idem etiam fuit resolutum in vna Tuden. & parochialis S. Christinæ 26. Iunii 1592. coram eodem D. Pamphilo, in qua domini dixerunt, Quod est attentata possessio capta pendente termino ad appellandum, cum agitur de executione literarum, in forma dignum, iudex enim tanquam mixtus executor tenebatur assumere partes iudicis, & ab eius sententia dabatur appellatio, Felin. post alios in cap. fin. de præsumptio. nō obstante clausula appellatione postposita, & aliis de quibus in literis quæ habent solum locum contra resistentes de facto. Putens decisio. li. tertio Achilles quarto de sententia excommunicat. & fuit resolutum in dicto Piscien. seu nullius Capitul. coram Sanctissimo, & in alia Mediolan. parochialis 16. Martij. 1588. coram Illustrissimo Plato.

115 Clausula enim in contradictores appellatione postposita compescendo, solum habet locum contra contradicentes de facto, non contra contradicentes de iure, id est per viam iuris, seu iuridice, gl. verb. contradictores in cap. pro illorum de præben. & ibi Abb. numer. 9. Felin. in cap. causam de rescrip. ex num. 19. & in ca. super eorum. §. de officio deleg. Staphil. de literis gratia, tit. de vi & effect. clausularum, verb. sign. clausula includentes, & c. ex numero quarto Rebuff. in forma & declaratione noua prouisionis, ver. contradictores, & in concordatis in forma literarum executor. eodem verb. contradictores, Lancellotus de attentatis, cap. duodecima limitatione 8. numer. 41. Nauar. in d. ca. cum contingat, septima causa nullitatis, Flam. Paris. lib. 8. questio septima numero 162. Sallust. Tiberius in practica auditoris Camera lib. 3. cap. 6. num. 3. & 50. & Man. Rodriguez questio. regul. 1. tom. questio. 8. articulo. 12. & post hæc González gloss. 9. in annotat. numero 242.

116 Et in vna Tridentina 5. Iulij 1593. coram & D. Seraphino fuit resolutum, Possessionem Alexandri esse manutentibilem, nisi obstat quod non fuit capta capitulariter, Cassador. decis. 8. de causa posses. verum iste defectus sanari posset probata consuetudine tradendi possessionem, etiam non capitulariter, ut ex tribus instrumentis possessionum captarum in hac Ecclesia probari videtur, sed magis ob stare Alexand. quod monitum auditoris Camera, cuius vigore capta fuit possessio, erat cum clausula, si quis, & ideo resolvebatur in

simpli citacionem ut notatur in l. de pupillo. de noui operis nuntiatione, unde non potuit illius vigore capi possessio, imo in præiudicium eius qui obtinuit tale monitorium Canonici effectus fuit litigiosus, ideo videtur possessio attentata, nec potest sustineri ex allegata confessione Pauli cum fateatur factum, non autem legitime factum, & hoc obest Alexand. ne manuteneatur, quamuis extrema probauerit, & coloratum titulum, quem præstat gratia si neurri, cum conditio illa si cōfiterit, non sit de futuro, sed de præterito, ut fuit resolutum in causa Bononien. corā D. Penna 22. Iun. 1592. possessionem quoque Pauli esse vitiosam, quia imperatio ipsius esset ob varios defectus, nempe atatis Alexand. publicationis, oculi canonis, & mala valoris fructuum expressio non poterat executor non verificatis narratis, & non citato Alexand. procedere ad immisionem, & ideo fuit conclusum esse apponendum sequens, & videndum de bono iure, & cetera.

Et eodem die 5. Iulij 1593. coram eodem D. Seraphino in vna Auerfana Beneficij fuit resolutum Datum mandatum de manutendo lo. A. de cuius anteriori possessione constat, non obstantibus turbationibus Michaelis, cuius possessio est attentata. Quia executor datus ad conferendum in forma iuris per vacationem ob simoniam contractum est mixtus, & tenebatur procedere, & causa cognitione, præsertim si ante clausula vocato Ioanne, & a sententia eius licuit appellare, & ideo immisio facta pendente tempore ad appellandum, est attentata, & Ioannes qui non habuit se pro spoliato manutendus, nec ob stare quod a sententia lata in simonia non detur appellatio, quia a collatione datur. Præterea id procedit quando simoniacus est notorius, & el confessus, vel si est occultus, simonia est in ordine, secus si est occultus, & est super Beneficio, quia tunc datur appellatio, Anania in capite fiat, circa fi. de simonia. & ita procedit Felin. ibi, & Mar. Socin. n. 298. & c.

Idem etiam fuit resolutum in causa & Vrgellen. Beneficij 17. Decem. 1593 corā D. Orano, in qua domini dixerunt, Quod est attentata collatio & immisio in possessionem Beneficij facta ab executore literarum gratia pendente appellatione a sententia illius quæ declarauerat nullam prouisionem aduersarij qui erat in possessione, Gemin. in capit. auaritia, numero septimo de electione lib. 6. cum adductis per modernum de attentatis, capit. in præfatione numero 614. & capite duodecimo limitatione 49. & quod etiam est attentata possessio Beneficij litigiosi capta, ex causa permutationis facta lite pendente, ut per d. modernum de attentatis, 2. parte capite 4. in præfatio. numero 449. Nam quamuis in permutatione fuerit facta mentio litis pendencie, non tamen facta fuit expressio status litis, iuxta tradita per eundem, n. 645. neque vitiosi ingressus compermutantis in possessionem Beneficij pendente appellatione, quod etiam tollit Beneficium gratuita subrogationis in supplementationem permutationis concessum.

Et in vna Alerien. attentatorum & 20. Decembr. 1593. coram D. Seraphino fuit resolutum, Gesta per Episcopum ad fauorem Iacobi, tam intra decem dies datos ad appellandum, quam post appellationem Alexand. esse attentata. cum enim esset deputatus executor in gratia Iacobi, ut citato Alexand. & verificata falsitate valoris per eum expressi conferret parochialem Iacobo, tenebatur tanquam mixtus assumere partes iudicis, præsertim si ante clausula, vocato Alex. & amoto quolibet illicito detentore, & ideo

ab eius sententia licuit appellare, &c. & ideo Iacobus non est manutenendus, sed Alexander si de eius possessione constat, alias possessio est sequenda, &c.

120 Et in vna Cusentina parochialis 22. April. 1594. coram D. Pamphilio fuit resolutum. Quod manutenendus est quis in sua possessione non obstante, quod aduersarius postea acceperit possessionem vigore literarum Apostolicarum, & auctoritate commissarii, qui tamen parte non citata processit, & sic nulliter ad cap. licet Episcopus de præbend. in 6. & consequenter non priuauit eum possessione, & cum non se habuerit pro spoliato retinuit animo possessionem civilem, & consequenter danda est illi manutentio, non obstante quod illa possessio esset instrumentalis: quia cum non constet tunc alium possidere, sufficiens est ad istum effectum, & alios quoscunque Caputagen. dec. 334. p. 2.

121 Fuit etiam resolutum in vna Senen. Beneficij. 6. Iunii 1594. coram D. Lita, & in vna Albigenen. Canonicatus 27. Iun. 1564. coram D. meo Corduba fuit resolutum, Dandum esse mandatum de manutenendo Manfredi, de cuius anteriori possessione constat, & quod tempore mota litis possidebat. S. retinendæ de interdictis, non obstante quod Io. Baptista fuerit immisus in possessionem auctoritate iudicis, quia id fuit factum possessore minime citato, imo post interpositam appellationem, & sic tanquam attentata ei suffragari non debeat, ut alias fuit resolutum in Romana de Praxellis coram D. Penna, & Romana Capellania 17. huius mensis coram D. Lita, quod maxime procedi cum in rescripto ad sit clausula, vocato Manfredi & aliis, quastante executor absque citatione procedere non potuit. Felin. in capit. de cætero, numero 10. de re iudic. Rota decif. 2. numero 12. de officio de legat. in nouis.

122 Et in causa Toletana parochial. de Maiarambroz. 13. Ianuar. 1595. coram eodem D. Corduba fuit dictum. Considerari dolum in resignatario, ex eo quod is habuerit possessionem Beneficij ab executeore litterarum resignationis, pendente appellatione interposita per resignantem, &c.

123 Et in vna Ferrarien. parochialis prima Aprilis 1596. coram eodem D. Corduba fuit resolutum, Horatium non esse manutenendum in possessione dicta Beneficij impetrari vi vacantis per assentionem aliorum, & iuxta constitutionem Pij V. nã dato quod fuerit capta possessio cum fuerit instrumentalis Michaele Angelo existente in possessione non venit manutenenda, Caputagen. decifio. 333. parte secunda, constat etiam fuisse captam lue pendente, quod impedit manutentionem, nec releuat quod fuerit capta auctoritate iudicis, & sic non requiratur eictio Angel. in leg. qui vniuersas. S. item de acquirend. possessio. id enim habet locum quando iudex rite, & recte procedit, ut fuit saepe resolutum, in presenti autem index perperã se gessit, quia cū esset ordinarius, & datus executor ad prouidendum in forma dignum, cum clausula vocatis vocandis, & sic mixtus tenebatur assumere partes iudicis, ut fuit dictum in Piscien. seu nullius 21. Ianuar. 1578. coram Sanctissimo. cū ergo processerit nulla præuia citatione, & sic nulliter, non priuauit Michaelem possessione, ut fuit resolutum in Mediolanen. parochialis vigesimoprimum Nouembris 1586. coram D. Plato, neque esse concedendum mandatum de immitendo, quia Horatius non iustificauit suam gratiam, quæ etiam in iudicio executio, & parte non opponente est iustificanda Abb. in cap. accedens numero nono verific. ratio huius de accusatio. & Eid. decif. 303. Paris. conf. 49. numero 31. lib. 4. prout Rota

saepe tenuit, & fuit resolutum in causa Salamantina pensionis de anno 1572. coram D. Lancello, & in Casarugustana pensionis 20. Decem. 1591. coram D. Pamphilio, quod solum sufficiens erat, ut Horatius non esset immitendus, nec manutenendus, vltra quod Beneficium est vniuersum monasterio S. Georgij, tam ex antiquis Summorum Pontificum privilegiis, ubi id enuntiat, quam ex antiqua sententia ad gloss. verb. instrumentis in capite cum olim de censibus, unde cum non fuerit facta mentio regularitatis, imperatio Apostolica non valet, Calder. conf. vigesimonono de præbend.

Et in vna Dertosen. parochialis de Sorita quar. 124. Mart. 1602. coram D. Ludouico domini censuerunt, Concedendam esse manutentionem Gabrieli, cum reperiatur in possessione parochialis, de possessione enim eius constat ex publico instrumento quod probat veram possessionem alio non existente in possessione, ut in pluribus causis fuit resolutum, imo constat de reali, & effectuali possessione tempore mota litis ex ipsa serie facti, &c. nec potest P. allegare suam anteriorem possessionem, & quod retinuerit animo civilem quæ in concursu naturalis est manutentibilis, quia illi obstat quod petiit immisionem, possidenti non competit, S. adipiscendæ de interdictis, qui enim petiit immitti in possessionem fateatur se non possidere, imo si possideret civiliter eam admittit, ut fuit etiam in causa Bononien. de Populis coram D. Mantica, decimosextio Mart. 1588. & gesta per subexecutores non priuauit sua possessione Gabriel, ex quo nulliter processerunt Socin. in cap. quoniam S. si super, numero 152. verif. secus autem in iudice, ut lite non contestata, Sarmen. de annali. quast. 45. numero 3. Fuit dictum in vna Spoletana domus 19. Decem. 1580. coram D. Seraphino, & in vna Mediolanen. bonorum coram D. Plato. 1. Febr. 1591. & in vna Cusentina parochialis coram D. Pamphilio, nulliter enim processit primus subexecutor, quia executio contra Gabrielem pariter prouisum Apostolicum, cum propter paritatem sit procedendum esset via ordinaria, Putens decif. 313. lib. 1. Moberdan. 13. ut lite pendente, Caputagen. decif. 239. numer. secundo par. 1. & quia Gabriel possessor debuit citari. l. fin. si per vnu, vel alio modo, cap. licet Episcopus de præbend. in sexto, Gesta etiam per secundum subexecutores fuit nulla, non solum propter defectum citationis, & modum procedendi executio, ut dictum est de primo, sed etiam quia inchoato processu cum primo exexecuteore, non potuit secundus procedere, c. cum plures de offic. deleg. in 6. &c.

Est etiam ad propositum decifio Rotæ, 1. in vna Maioriten. parochialis de Campaneto, 23. Ian. 1591. coram D. Bubalo, quæ sic ait, Fuit resolutum dandum esse mandatum de manutenendo in possessione parochialis de qua agitur Iacobo Torres, non autem Io. Pellus: quia constat de eius anteriori possessione, quæ fuit capta die decimo octauo Augusti. 1588. vigore provisionis Apostolicæ, & possessio Ioan. fuit capta die vigesimonono & vigesimo Nouembris anni sequentis. Et sic instrumentalis, quæ non est manutentibilis nisi possessore expulso, Rota decifio. vigesimaprima de restitutione spoliatorum in nouis, Caputagen. decif. 396. lib. 1. debuit executor Iacobo possidente eo non citato dare possessionem, Io. cap. licet liro secundo de præbend. in sexto. Nam semper in traditione possessionis oportet vocari possessorem, cui potest competere ius in possessione, ut per Cardin. consilio 75. Felin. cap. fin. numer. 24. de præsumptio. nec satis fecit index citando postea Iacobum, & viribus hinc inde discussis pronuntiando ipsum à prætensâ possessione amouendum & a-

& amotum esse, & Ioan. in sua possessione debere remanere, quia iuxta d. conf. Cardinalis debuit prius renovare traditionem possessionis factam Io. & illam restituere Jacobo, & postea iterum pronuntiare ad favorem Ioannis, & illi possessionem de nouo tradere, quia in presenti facta non fuerunt, ex quo redditur iniusta declaratio iudicis, & possessio capta non est considerabilis nisi expulso possessore, ut fuit resolutum coram illustrissimo D. Lancelloto in illa Romana domus ad imaginem pontis: nec obstat, quod non fuerit in tempore appellatum ab ultimo decreto, quia non ex hoc redditur valida, & manutentibilis possessio capta possessore non citato, & illo non expulso, quia sententia notorie iniusta nunquam trahit in iudicium, non obstat, quod Ioannes sit prouisus Apostolicus, & quod eius prouisus anterior prouisione Iacobi, quia hoc respicit petiturum, & quando possessio fuit iniuste capta, licet possit aliquo modo constare de bono iure, non erit manutentibilis in possessione vitiosa, sed in possessore succumbet ut tradit Rebuffus in praxi Beneficio, de missione in possessionem numero trigesimo septimo.

¹²⁶ Est etiam alia decisio Rotæ ¶ in vna Abulen. & Zamoren. Beneficiorum 17. Iun. 1594. coram Dom. Penna quæ sic ait Dederat mandatum Andreas Arias ad resignan. libere hac Beneficia in manibus felic. recor. Sixti V. ad favorem Petri de Gaona cui petenti executionem & Beneficiorum possessionem vigore literarum in forma dignum expediturum ab Ordinario Zamoren. cui literæ erant directæ, Andreas se opposuit resignationis nullitate allegando, verum quoniam ad favorem Petri Ordinarius pronuntiauerat, & Andreas appellatione interposita causam in Rota comiserat, dubitauit vir Andreas esse manutentendus in possessione Beneficiorum? & sape causa proposita die vigesimo septimo May, & sexto Iun. tunc enim propter dissidentes dominorum sententias non potuit capi resolutio. Denique die veneris 17. Iun. vtrique parte acerrime informante causa, Tercio proposita in eam sententiam itum est ut censuerint dominum Andream manutentendum, distinguebant enim duplicem resignationem vnam simplicem, & putam, per quam Beneficium pure, & simpliciter renuntiatur in manibus superioris, Puteus decisio. 158. numero 4 libro 3. Conar. pract. quæst. cap. 36. numero nono & alteram conditionalem, ut cum resignatur in favorem certæ personæ, aut cum ex voluntate Rom. Pontific. in cuius manibus tantum fieri potest, vel ex eius permissione recipit aliquam conditionem vel modum. Paris. conf. 5. l. 4. Ioan. Paul. decisio. 102. incipien. Conchen. Beneficij. Dicebant præterea inter vtriusque resignationem latum esse discrimen. Nam in simplici renuntiatione resignans omnino, & possessionem, quæ habebat in Beneficio amittit, ita ut remaneat sine titulo etiam colorato, ac propterea possit Beneficium tanquam vacans libere conferri aut impetrari. Butrius. Abb. Imola & ceteri communiter in cap. sollicitæ, & in cap. accepta. de restitutione spoliatorum, Cassador. decisio. 4. eodem titulo, Puteus d. decisio. 158. l. 5. Achilles decisio. decima numero quarto de restitutione spoliatorum, Rota decisio. prima de renuntiatione in nouis, numero octauo, & decisio. 2. eodem in antiq. numero 4. Mohed. decisio. 2. Sed in resignatione conditionali, aut facta ad favorem certæ personæ secus esse, in hac enim & possessio, remanens in pendenti penes ipsum resignantem, donec conditiones purificentur. Achilles dict. decisio. 10. n. 1. & 4. Puteus d. decisio. 158. numero tertio, Rota decisio. 4. numero 1. de rerum permutatione in antiq. Ias. conf. 86. l. 3. numero 42. Paris. dict. conf. 5. Mohed. decisio. 183. Guidobonus decisio. 59. Cora decisio. trecentesima

decima octaua & 312. Caput. 9. decisio. 2. l. 1. in manu script. Pontanus de spolio l. 3. numero 72. Licet enim nonnulli ex istis loquantur, quando agitur contra tertium, nihilominus Idem dixerunt domini locum habere in resignatione, agentem contra resignatarium, quia in resignatione conditionalis, seu facta ad favorem certæ personæ donec perfecta fuerit, & plene ius quæstum resignatario penes resignantem remanens aliqua reliqua iuris & possessionis, Puteus in epitome decisio. 14. de restitutione spoliatorum, & alij quos refert & sequitur Pontanus d. tract. l. 1. num. 126. verum sed non idem, unde cum in proposita facti specie Andreas renuntiasset ad favorem certæ personæ, videlicet Petri de Gaona, & antequam ille adeptam pacificam possessionem, & legitimam acquisitionem perfectum & completum ius acquisisset in Beneficiis, Andreas penes quem remanserat ius & possessio, se opposuerit, manutentendus erit, non obstante decreto Episcopi literarum Apostolicarum executoris, quia ab illo in tempore fuit appellatum, Fel. in cap. fin. numero 24. de præsumpt. Zabarella consilio 63. & 75. numero primo, ex quo etiam cessabat alia obiectio opposita per informantes Petro de illius possessione capta auctoritate Episcopi iudicis executoris depuati in literis Apostolicis, nam cum à prædicto decreto daretur appellatio, Fel. in dict. cap. fin. numero 24. Zabarella d. consil. 75. numero undecimo. Et ea non obstante index processit, possessio Petri postea subsecuta non potuit indiscari legitima, sed potius turbativa & spoliativa, & ideo restitibilis, Zabarella dict. consilio 75. Quod maxime in hac specie videbatur habere locum, in qua Episcopus erat datus executor ad providendum Petro in forma dignum, quo casu non poterat dici merus executor, sed mixtus, qui propterea tenebatur assumere partes iudicis, & ordine iudiciario procedere. Canonista in dicto capite fin. de præsumptione ubi Butrius numero septimo, Felinus 17. & 24. & 33. Zabarella consilio 63 in principio & fuit sape in Rota decisum, ut in Neapolitana coram Fineto, anno 1569. & in vna Piscien. seu nullius, die vigesimo primo Ianuar. anno 1578. coram Sanctissimo Domino nostro, tunc Rota audire Rursus possessio Petri capta pendente appellatione, tanquam attentata non erat manutentibilis, cap. non solum de appellat. libro sexto, atque ex his conclusum de iure non potuisse Andream denegari mandatum de manutentendo in possessione, in qua reperiebatur tempore dati ad resignandum, de qua constitit dominis per legitima documenta.

¹²⁷ Est etiam decisio in vna S. Agathæ gotorum iuris patronatus 4. Julij 1597. coram Domino meo Corduua Episcopo Pacen. quæ sic se habet. Dubitauit, an possessio Io. Angeli esset attentata, & reuocanda, seu sequestranda, & dominis placuit appellandum esse sequestrum, quia fuit capta à Io. pendente appellatione, vel termino dato ad appellandum, & inde attentata, c. non solum. de appellatio. in sexto, Mohedan. decisio. 150. numero secundo, Guidobon. decisio. 104. & inde venit sequestranda, Calder. conf. primo ut lite pendente, Anton. Augustin. in epitome, tit. sequest. ex offic. s. tertio & sexto Caput. 9. decisio. 70. part. prima & decisio. 157. part. 3. Puteus decisio. 414. libro secundo, & fuit sape resolutum. index enim gratis in forma dignum est mixtus executor. ac debet assumere partes iudicis capite fin. de præsumptio. & ab eo datur appellatio, ut fuit dictum in causa Piscien. coram Sanctissimo, & sepius fuit resolutum, non obstabat quod notorie constet de non iure Federici, & bono iure Angelii ex transactione, quia ad hunc effectum requiritur notorietas quæ nec collorata possit impugnari, vel aliquo

modo velari. Agidius decisio. 103. Peregrinus 173. lib. secundo qualis est quæ resultat ex confessione partis, vel re iudicata, Rota decisio. 3. de restitutione spoliatorum in nouis, Thanis decisio. 19. fuit resolutum in causa Eugubina S. Petri de Vigueto 21. Iunii 1591. coram R. P. D. Orano, quia quando pars obijcit, & probat concernit petitorium, in quo probatio probationem non excludit, Thanis dicta. decisio. 19. Bellamer. decisio. 624. numero 2. ac inde per d. transactionem non potest dici notorie constare de non iure. Nec obstat clausula contradictores, quia intelligitur de contradictoribus facti, non iuris, Cardin. in Clem. 1. §. contradictores de religiosis domibus, maxime quando sunt iusti, glossa in capit. pro illorum, verb. contradictores de præbend. Vitali in tract. de clausulis, tit. de clausula rescripti, verbo contradicta.

128 Idem fuit resolutum in hac t. causa coram eodem 23. Februarij 1598. quod cum Vicarius esset mixtus executor, & in literis adesset clausula verificato prius iure patronatus, & alia clausula omisso, &c. Tenebatur seruare ordinem iudicium ac inde cum non citauerit, nec seruauerit dictum ordinem sententia est nulla maxime, quod in sententia se refert ad probationem nullas, Mohed. decisio. 6. de testib. quia testes fuerunt examinati, sine citatione partis, c. 2. de testib. Caputaq. dec. 274. p. 3.

129 Est etiam alia decisio Rotæ in vno t. Vlisbonen. Prioratus 4. Iulij 1601. coram D. Seraphino supra adducta 4. p. c. 3. n. 74. quæ est videnda.

Est etiam decisio Rotæ in causa Agrigentina Beneficij S. Antonij 12. Nouembris 1601. t. coram Do. meo Cordua, quæ sic ait. Fuit resolutum dandum esse, mandatum de manutenendo Archiepiscopo, & Clero. nam constabat de anteriori eius possessione. §. retinenda, instit. de interdictis. Cassad. decisio. 20. in fin. de præben. Caputaquen. 334. numer. 6. p. 2. Casar de Grassis 5. numero 2. de causa posses. Nec obstat posterior possessio Angeli capta auctoritate iudicis in executione literarum Apostolicarum, quia non facit illam amittere, nisi quando index rite & recte procedit, ut fuit resolutum in causa Romana domus ad imaginem Pontis, coram illustrissimo Lanceloto, & coram me in alia Ferrariensi parochialis 1596. ubi alia decisiones allegantur, de muliere, & iniuria manifeste apparet, tum quia index processit non iustificato valore, & alius narratis in gratia, quod habet locum etiam parte non opponente in his, quorum falsitas vitaret gratiam, vel quorum expressio facilius mouit concedentem iuxta decisionem Card. Lanceloti, in causa Salamantina pensionis millesimo quingentesimo septuagesimo secundo. Tum etiam quia non fuit facta mentio unionis, de qua erat faciendum cum exstante Beneficium non vacauerit, nec intrabat deuolutio ad sedem Apostolicam, ob non factam provisionem infra sex menses, Clem. 1. §. quidam de excessibus Prelatorum, Rota 2. numero tertio eodem titulo in nouis. Nec obstat, quod unio esset nulla, quia de illius validitate erat agendum ante executionem, cum ab ea dependeret iustificatio vacationis narrata, deinde cum executor esset mixtus, propter formam dignum, & quia agebatur de remouendo possessorem, ab eius sententia dabatur appellatio, & non poterat procedi ad immisionem, ut fuit dictum coram me, in vna S. Agathe doctorum iuris patronatus quarta Iulij 1697. Nec vis obstat decisio Bubalini in causa Hiporregie, quia loquitur de mere executore, & ubi contradictio erat mere calumniiosa, & friuola, minus obstat Bulla Py V. super collatione Beneficiorum, quia non procedit, quando conceditur gratia per sanctissimum de parochialis in forma commiss-

saria, & adest certus possessor.

Est etiam decisio Rotæ in causa Bracharen. Beneficij quinto Decembris 1601. coram eodem Do. meo Cordua, t. quæ ita inquit. Fuit resolutum, vna parte informante, censuras scilicet ab officiali Bracharen. tanquam executore Apostolico fulminatas fuisse nullas, & attentatas, nam a sententia illius dabatur appellatio cum ageretur contra possessorem, & de eum remouendo, quo casu executor debet assumere partes iudicis, & dicitur mixtus, ac appellatione pendente non potuit censuras fulminare. cap. per tuas, cap. solet. de sententia excommuni. in sexto Rota decisio. 20. de appellat. in nouis, & veniunt reuocanda, Paleotus decisio. 44. Modernus de attentatis. 2. part. capit. 12. ampliatione 8. Achilles decisio. 4. numero decimo cum sequentibus de sententia excommunic. Ancharr. in cap. licet notab. de sententia excommunic. in 6. & hoc multum iustificabatur stante grauamine cū d. sententia fuerit reuocata. Primo ab auditore legataria, & deinde a Vicario Vlisbonen. & cum causa hodie penderet in Rota coram me, fuit per dominos decretum mādātum de manutēdo ad fauorem Francis, appellantis, & informantis.

Tandem est alia decisio Rotæ in causa t. Tirafo-nen. elemosinaria 28. Ianuar. 1602. coram D. Lanceloto, quæ sic ait. Domini dixerunt sententiam Ordinarij esse reuocandam, tanquam latam absque verificatione omnium in gratia Inici narratorum, ut fuit dictum in vna Callagurritana Prioratus. 26. May 1578. coram Blancheto, & in vna Ouisen. Beneficij de Albus 8. Aprilis 1598. coram me maxime cum Petrus comparuerit, & dederit de surreptione & obreptione literarum Apostolicarum, & petierit admitti articulos ad id iustificandum, ut fuit resolutum in causa Salamantina pensionis, decimo octauo Aprilis 1578. coram Cardinal. Lanceloto. Neque obstat, quod Ordinarius esset merus executor, quia cum processerit vigore gratia, in forma digni, non erat merus, sed mixtus stante præsertim clausula amoto illicito detentore, & q. ei demā dabatur causa cogni no super iure patronatus super deuolutione & super iure alteri quæsito, ac ideo tenebatur assumere partes iudicis, & pcedere cū cause cognitione, citato Petro, c. licet Episcopus ubi glo. verbo vocato, de præb. 6. in. Fel. in capite fin. numero 25. de præsumptio. Ferret. consil. 4. & numero 4. & consil. 10. numero 10. vol. 1. & fuit pluries resolutum: neque etiam obstat quod possessio esset vacua, nec ostenderetur titulus Apostolicus, quia cum in gratia adest clausula, dummodo non sit alteri ius quæsitum, sufficit quod Petrus ostēderet se presentatū, ut d. ex eorum legitimus contradictor, cum Papa non præsumatur vultisse preiudicare, & derogare presentationi ad decisionem Rotæ decimo septimo de præben. in nouis, nec dicatur presentationem non tribuere ius tanquam factam coram Vicario foraneo, quia cum sit actus iurisdictionis potuit fieri coram illo Vicario, qui iurisdictionem habebat, nam probatur quod esset Vicarius constitutus in loco Calatajud pro exercenda ibi iurisdictione, ubi facere poterat ea omnia quæ posset Vicarius generalis totius diocesis, neque præteriti gratiosa subrogationis posset Inicus excusari a iustificatione, quia omisso quod beneficium non erat litigiosum quo casu subrogatio habet vim collationis, & opus est iustificare omnia iuxta decisiones factas in illa Burge. de Panor. no coram Gypso non fuit processum in vim subrogationis, sed vigore mandati de providendo, & de subrogando, quæ longe distat a gratiosa subrogatione.

Vnde quod tradit Flam. parisijs de resignatione t. 13. Benefic. lib. 10. quæstion. sexta a numero 63. resignantem referuata pensione non posse impedire resignatarium,

tarium, ne capiat possessionem Beneficij resignati, & possessionem captam per dictum resignatarium, pendente appellatione interposita à dicto resignante, non esse attentatam, quia à mero executore literarum Apostolicarum non datur appellatio. *cap. nov. vbi Doct. de appellatio.* & ita fuisse dictum in Rota in vna Hipponiegien. præposituræ coram D. Bubalo ii. Decembr. 1587. & i. Februar. 1588. accipiendum erit quando resignans impedit de facto resignatarium, & sine causa ne capiat possessionem, & in appellatione interposita à resignante qui nunquam comparuit coram executore ad dicendum contra resignationem, & sic executor non debuit assumere partes iudicis, nec debuit eum citare ex quo consensusi resignationi & sponte, ac facto suo abdicavit se Beneficio, facit decisio. 636. numero. 4.

134 *part. i. diversorum* : Aut quando comparuit resignans coram executore opponendo exceptionem friuolam quam executor repellere debebat, & sic appellatio ab eius reiectione interposita fuit mere calumniosa, vt in d. Hipponiegien. præposituræ, quam allegat Flam. Paris. in qua d. die ii. Decembris 1587. coram D. Bubalo fuit resolutum, & dandum esse mandatum de manutenendo Franc. resignatario, non autem Scatæ resignanti, nam cum ipse eam resignauerit in manibus Pape ad fauorem Francis, qui de ea promissus est, abdicauit se omne ius tam respectu rei. quam possessionis, Cassador. decisio. quarta de restitutione spoliatorum, numero 3. & cum Franciscus vigore literarum sua promissionis, in forma dignum, fuerit ab eam executore examinatus, & sibi idoneo reperto collata præpositura auctoritate Apostolica cum mandato de mittendo in possessionem, cuius vigore fuit actualiter immisus, fuit sibi quesita naturalis, & civilis possessio, & c. nec refragatur quod possessio fuerit capta pendente appellatione interposita per Scatam, qui à mero executore literarum Apostolicarum non datur appellatio. capite nouit, vbi Doctores de appellatione. cum similibus propterea appellatio fuit mere calumniosa, quia fuit interposita à reiectione exceptionis friuolæ quam executor repellere debebat, ad tradita per Anchar. consil. 224. numero secundo Berotum consil. 14. numer. 9. li. i. Et d. die i. Febr. 1588. coram eodem D. Bubalo domini steterunt in decisio. Nec ob stare appellationem per Scatam interpositam ab executore, & quod resignatio est conditionalis, quia purificata conditione per reservationem pensionis valde reseruat potuit procedere ad executionem, tanquam merus executor. Abb. in c. fi. col. 7. Inola n. 9. de præsump. & consequenter ab executore non datur appellatio, vt in dec.

137 Et ita in illa Agrigentina Beneficij sup. adducta, n. 130. fuit responsum ad istam dec. quod loquitur de mero executore, & vbi contradictio erat mere calumniosa, & friuola.

138 Vnde etiam conuincitur quod ait Flores t. d. q. 4. n. 29. non debere audiri resignantem comparentem coram executore, & contra resignantem comparentem coram executore, & contra resignationem opponentem, & c.

139 Aduertendum est tamen quod in vna Colonien. Canonatus 4. Febr. 1589. proponente D. Carreto in signatura iustitiæ, domini dixerunt pro maiori p. Quod habens titulum coloratum sit legitimus contradicitor, & possit appellare à decreto seu sententia prolata ab executore literarum Apostolicarum ad fauorem promissi Apostolici, dummodo tamen promissus ab Ordinario coram executore produxerit suum titulum, sed si suum titulum non produxisset fuerunt in contrario voto quod

nullum censeatur illarum grauamen per executorem, & non possit appellare ad effectum suspensionum, dixerunt insuper procedere supradicta absque difficultate, quando ordinarius contulit, quia Beneficium vacauit in mense ipsius ordinarij. & sic quando appellatur ab executore literarum signatur supplicatio, seu commissio appellationis, nisi saltim post sententiam producat titulus, vt simpliciter admittatur appellatio ad l. per hanc C. de temporibus appellatio. Et Contard. in repeti. l. vni C. de montanea poss. limitata 12.

Et post hæc scripta visus Hier. Gonçal. d. gl. 9. in annotationib. ex n. 220. docet, quod à collatione, vel immisione facta vigore literarum Apostolicarum, non datur regulariter appellatio suspensiuæ, quia literæ Apostolicæ habent paratam executionem, & reuerenter est illis parendum per executorem in eis nominatum l. i. ff. de constitutionibus principum ca. si quando de rescrip. vbi Felinus l. 52. titulo 18. parte tertia Rebuffus in praxi titulo forma & declaratio nouæ promissionis verb. quatenus ipse vel duo versiculo postea dicitur. Mohed. decis. 35. ante fin. ibi, quia tunc propter auctoritatem literarum debent exequi de remuneratione, & Marchef. de commissio. 2. p. cap. 4. de commissione appellat. numero 39. & ita in proposito, quod non detur appellatio suspensiuæ, tenet Bero. consil. 4. vol. 1. quem Gonzalez non allegat. ac propterea videmus (inquit Gonzalez) quod quando appellatur à tali decreto, seu sententia vigore literarum Apostolicarum prolata communiter in commissione appellationis solet signatura apponere clausulam, sine præiudicio executionis literarum Apostolicarum, prout apponitur quando appellatur ab executione facta vigore publici instrumenti cameræ, aut quatuorvigij, & c. quæ clausula præseruat iurisdictionem iudicis à quo, vt ad vltiorem executionem procedere valeat, ita vt neque inhibitiō per superiorem facta afficiat aut impediatur, Cæsar de Grassis decisio 96. seu 3. de re iudicat. n. 4. vt alias dixi supra i. parte capite 5. numero 573. Illud tamen limitat Gonzalez numero 226. Primo, quando in literis adesset clausula, vocatis vocandis, quæ semper inferitur quando in supplicatione, vel ipsarum literarum expeditione narratur aliquis intrusus, & expediuntur sub intrusione, tunc enim executor non est merus, sed mixtus & iudicium executionis literarum non erit executiuum, sed ordinarium, & appellatio non solum operabitur effectum deuolutiuum, sed etiam suspensiuum Card. & alij citati supra num. 111. & fuit inquit resolutum in vna Barchinonen. parochialis. 10. Decemb. 1601. coram Domino Sacrato, quod etiam tradit gloss. 15. §. i. num. 70. Secundo limitat num. 227. quando poss. citatus non fuisset, & executor literarum eicere vellet eum inauditum à possessione Beneficij, Card. consil. 75. Felin. in cap. fin. num. 24. & 25. de præsump. Achilles decis. 6. n. 4. super regula de triennali argumento cap. licet Episcopus de praben. lib. 6. Tertio limitat à n. 228. quando executor procederet ad executionem literarum, absque verificatione narratiuæ, cum citatione dicti possessoris, Mohed. decis. 35. de remuneratione. Cæsar de Grassis decis. 58. seu 12. de probat. quia omnis gratia habet in se tacitam conditionem, si preces veritate nitantur, siue si ita est aut veris existentibus prænaratis l. si in prim. C. de diuersis de rescrip. ca. 2. de rescrip. vbi post alios late Ripa n. 29. & alij, ideo omnis narratiua est ante omnia verificanda, vt dicitur infra à num. 159. & 189. narratiua namque est pars gratiæ Rota decis. 534. num. 1. par. i. diuer. cum alijs, & c. Quarto limitat num. 234.

quando literæ continerent certam formam quæ per iudicem executorem seruata non fuisset. *c. cum dilecta cum ibi adductis* per Fel. ex n. 6. *de rescrip. Lancel. de attent. n. 4. in præf. in n. 477. Flam. Parif. de rescrip. benef. li. 19. q. 6. c. 24.* Quinto limitat. n. 235. quâdo pro parte possessoris probaretur quod tales literæ essent subreptitiæ, vel obreptitiæ. *c. postulat. si super literis de rescrip. Aym. conf. 68. numero duodecimo* Lancello- tus ubi supra numero 478. de clausula autem, amisso quolibet illicito detentore, apposita in literis Aposto- licis ait à numero 236. quod licet faciat iudicem exe- cutorem mixtum, & requirat ordinem iudicarium secundum Felinum post Abbat. & alios in capite de cetero numero nono de re iudic. Marches. dista 2. parte capite 3. numer. 35. cum aliis, tamen quando gratia est iustificata legitime, & literæ non sunt expeditæ sub intrusione, non retardat executionem literarum, & ita seruari videt & tradit Ferret. *conf. 7. n. 12. in fin. & num. 13.* nam aliter cum d. claus. semper apponatur, nunquam literæ Apost. haberent paratam execut. de aliis & limitatio remittit n. 238. Lancel. d. c. 4. in præ- fat. à n. 477. usque ad n. 507. & in prædict. casib. vt ad- mittatur appellatio, & suspensio proponitur, inquit ibi. commissio ab appellante, porrecta in plena si- gnatura gratiæ, vel iustitiæ, & deducuntur cau- sæ grauaminis iudicis executoris, & postquam si- gnatura gustauit de illis interdum solet rescribere, & committere simpliciter causam appellationis in Rota, & interdum solet adicere clausulam, *Si quid exequendum sit ipse Rota iudex exequatur*, quæ clau- sula aufert potestatem exequendi à iudice à quo & illam transfert in iudicem ad quem Rota decit. 477. n. 7. lib. 3. par. 3. diuers. Lancel. c. 18. n. 58. Et fuit de- cissum in Toletana parochialis, 23 Janu. 1604. coram D. Sacrato, &c. interdum etiam solet signatura re- scribere *Paritis literis arbitrio Rota, &c.* Sed certa clausula paritis literis, siue paritis arbitrio Rota nun- quam ponitur nisi in commissione appellationis, à sententia vigore breuis. Et prædicta quidem doctri- na González videtur conformis stilo signaturæ. Quâ- uis Rota absolute velit dari appellationem suspen- suam à dictis executoribus, ex quo tenentur assu- mere partes iudicis, quando est intrusus, & gesta post appellationem, seu in tempore ad appellandum esse attentatam, vt patet ex adductis sic potius videtur stân- dum stilo signaturæ ad dicta sup. 1. p. c. 5. n. 120. & 4. p. c. 2. n. 18.

Ex quibus id tandem inferitur, & quod si possessio Beneficij sit vacans, non tenetur executor aliquem citare, nec assumere partes iudicis, & ideo ab eo non potest appellari, Flores d. 9. 4. n. 52. Quod procedit et- iam stante clausula *vt vocatis vocandis*, vt in illa Tu- den. parochialis, de qua c. sequenti n. 44. & etiam stân- te clausula citato N. quæ videtur intelligenda quate- nus ille possideat non alias. Si tamen comparet legi- timus contradicitor & pro suo interesse & præiu- dicio, de quo tamen si negetur debet in continen- ti summarie docere iuxta notata per Doct. in cap. ve- niens 2. de testibus Menoch. de arbit. lib. 2. casu 18. & Couar. præf. cap. 16. numero 1. debet eum audire & assumere partes iudicis, vt per citatos, sup. n. 110. ma- xime Felin. in d. c. si n. 27. Etiam si compareat post da- tum decretum, seu mandatum & possessionis, dum- modo realiter non sit capta, nam dum non est capta res videtur integra cum non præciserit sententia in contradicitorio iudicio. Sed post captam realiter & possessionem contradicitor comparens deberet re- currere ad ordinarium, & coram eo contra possi-

dentem agere, ad audiendum enim huiusmodi con- tradicitorum, iam expirauit executoris potestas cum sit noua actio, nouum iudicium, quicquid sit quoad defendendum inductum, de quo dubio seq. 146

Decimo dubitatur, & quamdiu duret potestas di- citorum executorum, quibus mandatur vt prouisum in possessionem Beneficij inducant, & defendant in- ductum, &c. facientes eum ad Beneficium admitti si- bique de fructibus integre responderi, &c. de qua clausula vide Rebuff. in praxi in forma noua prouiso- nis verb. & defendant inductum, & in concordatis in forma mandati, verb. defendentes, & in rep. c. 2. de concessione præben. 29. 30. 31. clausulis mandatorum.

In quoducendum videtur, quod quamdiu & non 147 est facta executio durat ista potestas, etiam post an- num à sententia lata contra intrusum, seu contradi- ctozem cum sit accessoria ad gratiam, argum. cap. si super gratia, de offic. deleg. in 6. & quod inf. dicitur, n. 313.

Non obstat tex. in ca. querenti de offic. delegat. vbi 148 delegatus Papæ non potest exequi suam sententiam, nisi vsque ad annum, quia loquitur de delegato ad causam principaliter, & diuersa est ratio in executio- re gratiæ, cuius potestas tanquam accessoria debet durare sicut ipsa gratia, ad reg. accessorium in 6. & sic videtur accipiendus Innoc. in c. pro illor. n. 3. de præb. & ibi Abb. n. 10.

Data vero possessione non est finitum & eius offi- 149 cium, donec habeat fructus, Card. in Clem. si plures, n. 2. de præb. & Flores quæstione quarta, numero 60. nam alias gratia non est plene executæ, maxime cum in d. clausula expresse habeatur, quod faciant de fructibus responderi: Quamuis si negentur fructus non & ratio- 150 ne tit. vel gratiæ, quæ impugnentur, sex ex alio capite, & ratione: vt quia prædia ex quibus præue- niunt dicuntur non spectare ad Beneficium, seu ali- quæ decimæ dicuntur ad illud non pertinere, execu- tor non se intromittet, quia est q. omnino separata ab executione, Cardin. d. numero 2. & ibi Bonif. nume- ro 63.

Difficultas est, quando prouisus semel & fuit indu- 151 ctus in possessionem plene, quanto tempore duret potestas executoris, & effectus illius clausulæ ad illud defendendum si in possessione turbetur.

In qua communis opinio est secundum & Felin. in 152 d. cap. querenti ad si quod illa potestas durat vsque ad annum à die possessionis per illum tex. quod etiam tenet Card. d. num. 2. & sequuntur Menoch. de reu. remed. l. n. 90. & Flores sup. & videntur etiam tene- re Bonif. d. n. 63. & Puteus dec. 334. n. 5. lib. 1. & decif. 18. lib. 2.

Alij dixerunt quod & durat ad instar potestatis 153 conseruatoris de qua in cap. si de offi. deleg. in 6. vt re- fert Abb. in d. c. pro illor. de præb. n. 11. & sic quod non claudatur anno.

At Io. Andr. in d. c. pro illorum, dicit, & quod audi- 154 uit etiam tenere, quod si aliquâdiu inductus in pos- sessionem pacifice possedit, expirat eius potestas, quod satis placet Abb. ibi, & Staphil. de literis gratiæ, tit. de vi & effectui clausulæ, §. significatio clausulæ inducentis, n. 3. ne præiudicetur potestati Ordinariæ arg. cap. ad- hac de rescr. & c. perueni. n. 9. 1. & tenere videtur In- noc. sup. & Flores maxime stante Concil. Trid. eff. 24. c. 20. n. 62. 63. & 64. & facit pro hac sententia tex. 155 & in c. in literis de officio deleg. Nec obstat tex. in d. c. querenti, quia procedit quando nondum fuit facta e- xecutio, si enim delegatus executus est sententiâ suâ, & aliquamdiu ille pacifice possedit, expirat etiâ intra annum

annum potestas delegati, quia annus non datur, nisi pro executione facienda, quantumvis in continenti ille molestatur, potest delegatus exercere officium suum, quia non potest dici facta executio, ex quo incontinenti est facta turbatio, ita Io. And. & Abb. n. 6. & Fel. n. 20. vers. 2. in d. ca. querenti, idem Ab. in d. ca. pro illor. n. 10. contra glof. ver. ad integr. in d. cap. querenti, & ibi Card. & in d. ca. pro illorum, & in d. Cl. si plures n. 3.

§. 2.

Quid debeant verificare d. e. executores.

SVM MARIA.

Quid debeant verificare predicti executores literarum Apostolicarum, n. 156.

Et quoad executores literarum in forma gratiosae Resolutionis non tenent aliquid verificare pro executione facienda, nisi alius sit in possessione Beneficii, quem debet citare, vel alias comparere legitime contradictor, tunc enim executor debet assumere partes iudicis, & impetrans verificare suam gratiam, & narrata in ea maxime parte opponente, etiam si esset procedendum executivum, &c.

Impetrans tenetur verificare narrata in sua gratia, quia mouerunt Papam ac conceden. vel ad facilius conceden. etiam si non negentur & parte non opponente, numero 161.

Impetrans parte non opponente, non tenetur verificare, nisi ea quorum falsitas vitiat gratiam quia impetrans alias esset inhabilis, vel quia sunt fundamentum gratiae, vel quia gratia fuit facta sub conditione, & ea quorum expressio mouit ad conceden. vel ad facilius concedendum. parte vero opponente tenetur verificare omnia narrata, etiam valorem Beneficii, & obtentorum narratum, & qualitatem Beneficii narratam, &c. & ita videntur intelligende quadam dec. Rotae, n. 162.

Vbi narratur valor Beneficiorum distincte, & separatim, debet ita probari, & non in confuso, seu omnium simul, n. 165.

In verificatione valoris obtentorum, qualis probatio etiam minor semiplena sufficit, n. 166. Et Canonici, & dignitas, non habentes fructus in absentia, possunt simul, seu cum alio poni in 24. licet alias solus soleat poni in 24. n. 168.

Impetrans tenetur verificare etatem expressam n. 169. etiam si solum instet pro absolutoria, quando aduersarius qui venit ex alio tit. illum alias iustificauit, nu. 170. nisi secundus impetrans impetrauit certo modo, quia primus non expresserat veram etatem, seu ob defectum etatis legitime, nam tunc certo modo impetrans teneretur id probare plene, numero 171. & sequent.

Improbatur consil. Menoch. dicentis, non esse surrepticiam gratiam, in qua impetrans expressit, se tunc esse in 13. etatis anno cum solum esset in 12. quod non videtur verum, maxime si illi deesset ultra sex menses, imo etas absolute narrata debet omnino verificari, n. 173. & sequenti.

Cui incumbat onus probandi etatem (& idem est de legitimitate) quando de illa non est facta mentio in gratia, n. 175. resoluitur quod si quis petit senten-

tiam canonicatorem, seu ad iudicatoriam Beneficij, & ex aduerso negatur eum habere etatem legitimam, ei incumbit onus probandi etatem, si vero ex aduerso non negatur, non tenebitur eam probare &c. & quando negatur sufficit ad eam probandam semiplena probatio, quae sufficit ad probandas habilitates, etiam narratas, & ubi Papa dicit impetrantem ab examinatore examinatum, & idoneum repertum fuisse, ex eo probantur eius habilitates ad Beneficium requisitas, &c. & idem in tit. ordinarij. Si vero quis instat pro absolutoria indistincte non tenetur probare etatem non expressam, &c.

Quomodo probetur etas remissius, n. 186. & num. 187. & seq. ponuntur decif. Rotae circa id.

In gratiosis omnia narrata sunt verificanda, nu. 189. & sequen. ubi ponitur resolutio Rotae. Quamuis in rescriptis ad lites ex pluribus narratis satis sit unum verificare, quod sufficeret ad mouendum Principem a numero 191.

Quod etiam procedit in materiis componendis, pro quibus soluitur compositio quantumvis magna, quia nihilominus remanent gratiosae &c. n. 194.

Coadiutoriam impetranti narranti etatem, & alia impedimenta coadiuti, non sufficit probare impedimentum etatis tantum ex Rota, n. 195.

Improbatur consilium Nauarri, quod dispensatione, seu privilegio concesso ob plures causas, etiam copulatiue narratas, quae omnes non sunt de iure necessariae, satis est ut una verificetur sufficiens n. 196.

Qualibet expressio falsa vitiat gratiam, etiam quod alias esset princeps concessurus, n. 197. Saltem quando esset talis, quae inducit, aut mouere potuisset ad citius, seu facilius concedendum, &c. num. 198. Et seq. ubi ponitur resolutio Rotae.

Surreptio vitiat gratiam, nedum quando fuit causa inducitur & finalis gratiae, sed etiam si fuit causa impulsiva, ut quia princeps alias concessisset, se non ita facilius, nu. 200. Non solum in Beneficialibus, sed etiam in ceteris omnibus gratis contra aliquos num. 201.

Capit. super literis, de rescriptis in 2. casu loquitur in rescriptis ad lites, nec habet locum in gratiosis, numero 202.

Improbatur consilium Rebus. 11. valere dispensationem ubi impetrans expressit se virumque iuris Baccalanum, licet non sit nisi in altero, n. 203. & dec. Cassad. 7. de concef. prob. n. 204.

Sufficit impetrantem verificare de facto Doctoratum narratum, n. 205. Na regulariter sufficit per narrationem verificari de facto, & non de iure, n. 206. Saltem ubi non agitur de perpetuo prauidicio, nu. 207. & seq. ubi ponitur resolutio Rotae.

Qualitas narrata tendens in prauidicium alicuius, etiam quod facilius non inducat ad concedendum, verificanda est, n. 209.

Gratia si neutri, de qua agunt relati, nu. 210. Quamuis sit condicionalis, & habeat duplicem conditionem, quod Beneficium vacet, & neutrius competat, & impetrans debeat eam iustificare, & verificare, utramque conditionem, sicut etiam est iustificanda quoad litem narratam quam gratia supponit, n. 212. & seq. ubi ponuntur resolutiones Rotae, tamen quoad non ius alterius satis dicitur iustificata ex eo, quod de tali iure in actis non constet, & numero 214. cum seqq. ubi ponuntur resolutiones Rotae, & 216. decif. Rotae.

Quod non procedit quando aduersarius nititur promissione

Xx